

Сторінки світу. Книга 3. Книга крові

КУПИТИ

Про книгу

У третій частині циклу йдеться про нові пригоди Фурії Саламандри Ферфакс, яка пізнає нові грані бібліомантського світу і шукає відповіді на питання про своє призначення в ньому... Праматір книжкової магії Федра Геркуланея, дивні істоти під назвою «татуйовані» та гігантські кораблі-портالي поставлять перед нею нові загадки, відповіді на які змінять її життя.

Порожню залу населяли душі книг. Їхній аромат давно зник, але навіть за десятиліття по тому відлуння їхніх історій відбивалося від холодних стін.

У якийсь момент колишня читальна зала Британського музею здавалась безлюдною, а вже наступної миті на одній з горішніх галерей, що колом оповивали зал, з'явилися чоловік і жінка.

Частку секунди їхні очі палали золотим сяйвом, наче віддзеркалюючи загадкове світло вечірніх сутінків.

Ізіда вхопилась за металеві поруччя.

— Це через висоту, — сказала вона, намагаючись стримати тремтіння ніг. Не хотілося, щоб супутник помітив, яка вона виснажена.

Дункан перехилився через поруччя і поглянув униз. Йому не дуже добре вдавалось приховувати занепокоєння через Ізіду — звісно, він усе помітив. Колись вони вміли майстерно вводити людей в оману і приховувати таємниці. Але зараз варто було їхнім поглядам зустрітися, як ці таланти кудись зникали. Вони зчитували міміку одне одного, наче літери на папері.

Колись книжкові полиці тут сягали рівня третього поверху; але відтоді, як Національна бібліотека переїхала з музею до іншої частини Лондона, стіни читального залу стояли порожні. Якийсь час купольну будівлю на внутрішньому подвір'ї використовували як виставкову залу, але нині її двері були зачинені, а лампи вимкнуті.

Крізь великі вікна, розташовані по периметру купола, у приміщення знадвору проникало світло нічних ліхтарів, тьмяне жовте сяйво, яке ледве сягало підлоги. Інші частини величезної ротонди ховались у темряві. Якщо хтось чаївся там, у тіні, то з такої відстані його неможливо було побачити.

— Ми самі, — сказав Дункан, у голові якого роїлись ті самі думки, що й в Ізіди.

— Я знаю.

Вона була знесилена, але не настільки, щоб не відчувати присутності сторонньої особи. І це незважаючи на те, що навіть після стількох років із

часу вивезення книжок атмосфера тут була просякнута бібліомантією. На це існувало багато причин.

Найважливіша ховалася глибоко під підлогою зали, у таємному склепі її архітектора.

Книга для стрибка, якою скористались Ізіда й Дункан, щоб потрапити сюди, вже розчинилась у повітрі. Інший екземпляр, який багато часу зберігався в таємному сховку в стіні, теж повинен був зникнути. Про книги в стінах знали тільки нечисленні обрані — переважно агенти Академії.

Після знищення Святилища минуло лише кілька днів, і світ бібліомантів кипів від збудження. Так званий Комітет організованого переходу, який наразі стояв при владі, був дуже зайнятий.

Треба було зміцнити свої позиції й затвердити Рахель Гіммель новою представницею Академії.

До цього додавалася загроза ідей, які з'явилися із золотої безодні між сторінками світу і руйнували один Притулок за іншим. Поки що вони перебували далеко від Високих Притулків, таких як Ліброполіс та Уніка, але вже було чутно про панічну евакуацію населення з віддалених Притулків. І ніхто не знав, як зупинити повстання ідей.

Дункан сперся на поруччя й подивився в півтемряву. Вони перебували на вищій із двох галерей.

— Мені це не подобається. Якщо Аттікус дійсно був тут, він повинен був мати на це дуже важливий привід. І це, знову ж таки, найвірогідніше означає, що існує якийсь застережний захід. Захисний механізм. Бібліомантський бар'єр.

Аттікус Арбогаст був їхнім учителем у ліцеї «Ле Карре», очільником усіх агентів Академії та найзапеклішим ворогом сил спротиву. Дункан убив його у Святилищі. Учора Ізіді нарешті вдалося встановити контакт з інформатором у ліцеї. Той повідомив, що кілька тижнів тому Аттікус намагався дізнатися більше про попередні випадки зіткнення бібліомантів з ідеями. Слід привів його сюди, до Британського музею, у таємне книгосховище під читальною залою.

Дункан ще раз роззирнувся, шукаючи ознаки загрози. Вони не могли повністю виключити можливість того, що інформатор привів їх у пастку, бо з власного досвіду знали: вірність стає першою жертвою будь-якого перевороту. Люди, які зневажали три доми, тепер вірою і правдою служили новоутвореному Комітету. І ще ніхто не знав, яку роль у майбутньому відіграватиме Рахель Гіммель і чи не повернуть і молодість та юне личко симпатії нових можновладців.

Якийсь час Ізіда скося спостерігала за Дунканом. Коротка чорна борода вкривала його підборіддя і щоки, темне волосся спадало на плечі. Їй здалося, що його обличчя запало ще більше, ніж кілька днів тому, і вона з соромом зрозуміла, що вони жодного разу не зупинилися, щоб чогось з'їсти. Вона більше не відчувала голоду, бо жага до книги Абсолоне чорною тінню оповила всі думки. Ізіда відчула гіркий укол через те, що заради неї Дункан так самозречено забуває про свої потреби. Більш за все їй хотілося простягти руку і торкнутися його обличчя, але вона боялась, що це може викликати непорозуміння. Вона не бажала, щоб її неочікувана ніжність була сприйнята як спроба забрати в нього книгу Абсолоне. Сама думка про те, що він може вважати її настільки безвольною, наповнювала серце Ізіди таким соромом, що вона не наважилась це зробити.

Цієї ночі вони прибули до Лондона, щоб дізнатися більше про таємну небезпеку, яка загрожувала з глибин порожнечі.

Під час знищення Святилища ідеї поглинули Фурію Саламандру Ферфакс, останню бібліомантку з дому Розенкройців, шістнадцятирічну дівчину. Вона зникла кілька днів тому. І, можливо, була вже мертва.

Ізіда не хотіла в це вірити. Вона збиралася зробити все можливе, щоб розшукати Фурію чи дізнатися щось про її долю.

Але залишалось небагато часу: через чотири, максимум п'ять тижнів жага до книги Абсолоне вб'є її. Уже зараз вона відчувала, як книга поглинає сили та отруює розум. У деякі моменти Ізіда вже не могла ясно мислити, і тоді її єдиним бажанням було розкрити книгу і читати, читати, читати.

У часи просвітлення вона визнавала, що ледве контролює себе, і кидала жадібні погляди в бік Дункана, який зберігав для неї книгу.

КУПИТИ